

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рж к 148/2015
17.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Биљане Синановић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у поступку предлагача Т.И., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Р4 к 13/15 од 02.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 17.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ, као основана, жалба предлагача Т.И. и **УКИДА** решење Вишег суда у Нишу Р4 к 13/15 од 02.09.2015. године, а предмет враћа Вишем суду у Нишу на поновни поступак и одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Нишу Р4 к 13/15 од 02.09.2015. године, одбијен је, као неоснован предлог предлагача Т.И. да се утврди да му је повређено право на суђење у разумном року од стране Основног суда у Нишу у кривичном поступку К 1599/11, те да му суд на основу члана 8а Закона о уређењу судова призна право на накнаду нематеријалне штете у висини од 1.500 евра.

Против наведеног решења, жалбу је изјавио предлагач Т.И., побијајући га као неправилно и незаконито, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднету жалбу и донесе одлуку којом ће отклонити све неправилности и незаконитости на које је указано у жалби.

Одлучујући о изјављеној жалби предлагача, на основу члана 8б став 3. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези са чланом 402. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, на чију примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова, те је нашао:

Жалба је основана.

Из списка предмета произлази да се предметни кривични поступак пред Основним судом у Нишу К 1599/11 води по оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Нишу Кт 1115/10 од 17.06.2011. године против 17 окривљених лица, међу којима је и окривљени - предлагач Т.И., због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика.

Врховни касациони суд налази да је нејасно и неразумљиво образложење Вишег суда у Нишу дато у побијаном решењу у делу у коме се наводи да се време отпочињања судског рока у кривичном поступку рачуна од подношења оптужнице или оптужног предлога и кривичне тужбе. Првостепени суд се, поводом поднетог захтева, бавио анализом предметног кривичног поступка од подношења оптужног предлога (од 17.06.2011. године) до доношења побијаног решења, без икаквог осврта на поступање суда у предистражном и истражном поступку.

Ови наводи првостепеног суда су нејасни посебно када се има у виду одредба члана 2. тачка 14. Законика о кривичном поступку којим је прописано да израз „поступак“ представља предистражни поступак и кривични поступак, те одредба члана 5. став 1. тачка 1. ЗКП да кривично гоњење за кривична дела за која се гони по службеној дужности од стране овлашћеног тужиоца - јавног тужиоца а за кривична дела за која се гони по приватној тужби од овлашћеног тужиоца - приватног тужиоца започиње: првом радњом јавног тужиоца, или овлашћених службених лица полиције на основу захтева јавног тужиоца, предузетом у складу са овим Закоником ради провере основа сумње да је учињено кривично дело или да је одређено лице учинило кривично дело односно подношењем приватне тужбе. Такође према пракси Европског суда за људска права предкривични поступак представља саставни део кривичног поступка.

Такође, Врховни касациони суд налази да су нејасни и неразумљиви наводи првостепеног суда дати у образложењу побијаног решења да су поступајуће судије предузимале све расположиве мере за обезбеђивање присуства свих окривљених на главним претресима, али да предметни поступак траје скоро четири године јер се води против 17 окривљених лица од којих је добар број по различитим затворским установама у Републици Србији, док је одређени број окривљених на слободи али су мењали места пребивалишта и боравишта те им позиви нису могли бити уредно уручени, док се један број окривљених налази што у иностранству што на непознатим адресама.

Врховни касациони суд и ове наводе у побијаном решењу оцењује као нејасне и неразумљиве, јер је окривљенима оптужним актом јавног тужиоца стављено на терет извршење кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. КЗ за које је прописана новчана казна или затвор до три године, у ком кривичном поступку је могуће применити одредбе које се односе на скраћени поступак - глава XX ЗКП а у оквиру њих, и одредбе о суђењу у одсуству у смислу одредбе члана 507. став 2. ЗКП. Такође, суд је имао на располагању и мере за обезбеђење присуства окривљених, као и могућност раздвајања поступка у односу на поједине окривљене у смислу одредбе члана 31. ЗКП.

Код напред наведеног Врховни касациони суд налази да је побијано решење донето уз битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, те је усвајањем жалбе предлагача побијано решење морало бити укинато и предмет враћен првостепеном суду - Вишем суду у Нишу, на поновно одлучивање.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити наведену битну повреду парничног поступка, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и закониту одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 401. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку и члана 8в Закона о уређењу судова укинуо побијану одлуку и одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић-Дичић, с.р.**